

2. Безумовно дотримуватися стандарту Європейської соціальної хартії з нерівності доходів населення. Україна не на словах, а на ділі повинна сприймати для свого розвитку і безпеки життєві цінності Європи.

3. Перерозподіл доходів найбагатших на користь найбідніших верств населення проводити на основі застосування прогресивної замість плоскої шкали оподаткування, боротьби з корупцією, податків на розкіш.

4. Підтримка державою найбідніших верств населення повинно проявлятися не у «проїданні» коштів, а у створенні рівних стартових можливостей у житті для молодих громадян, поверненні до нормального людського життя і праці тих, хто це загубив.

Одержано 17.04.2018

УДК 336.14

Анастасія Юрїївна ДУДЧЕНКО,

студентка групи Ф-6-ФБСзср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук, доцент Маковоз О. С.

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА ЯК ЗАГРОЗА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ

На початку ХХІ століття більшість країн світу опинились на межі виживання саме через турбулентність та відсутність розвитку конкурентоспроможності національної економічної системи. Навіть найблагополучніша економіка передової країни містить певну частину, що не вкладається в межі звичайного законодавства – неформальний сектор економіки. Так діяльність тіньової економіки складає особливу загрозу конкурентоспроможності економічної системи України. Проблеми конкурентоспроможності економіки вирішували як іноземні вчені-економісти: Й. Шумпетер, Дж. К. Гелбрейт, В. Баумоль, К. Р. Макконнелл, С. Л. Брю, Р. А. Фатхутдінов, Ш. Л. Магомедов, так і вітчизняні науковці: В. М. Гейць, Б. Є. Кваснюк, В. Попова, Ю. Кіндзерський, Г. Паламарчук, Н. Гражевська та інші. Разом з тим існує ряд проблем, що знаходяться на межі наукових досліджень, а саме: концептуальне розв'язання проблеми підвищення конкурентоспроможності національної економіки як основи виходу з економічної кризи, формування конкурентних переваг держави на базі використання чинників інноваційно-інвестиційного механізму підвищення конкурентоспроможності, визначення шляхів ефективного формування стратегії досягнення міжнародної конкурентоспроможності продукції українських підприємств. Існування надмірної тіньової економіки зумовлює структурні деформації економічного розвитку, гальмує процеси державотворення в країні, не сприяє курсу демократизації суспільства та європейської інтеграції України. Її масштабність супроводжується зростанням небезпеки для національної економіки і зниженням головного пріоритету – забезпечення національних інтересів, які полягають у підвищенні конкурентоспроможності людини, суспільства, держави. Це вкрай складна і кропітка робота, адже ніхто не здатен порахувати, скільки точно грошей виплачують в конверті кожному другому потайки.

Тож не дивно, що оцінкою «тіні» в структурі української економіки займається кілька інституцій. Зокрема, тіньову економіку вираховує Держстат – середні результати на рівні 16–19 %. Методологію розрахунків Держстату можна коротко схарактеризувати фразою «підрахувати те, чого не видно». Тіньовий сектор в українській економіці оцінювали й міжнародні експерти та організації. Так, наприклад, Фрідріх Шнайдер, професор університету Лінца, оцінював середній рівень тінізації української економіки до 2007 року на рівні 49,7 % (поки Держстат давав 15,5 %). Влітку 2017 року міжнародна Асоціація дипломованих сертифікованих бухгалтерів (АССА) опублікувала рейтинг країн з найбільшою часткою тіньової економіки. Серед 28 країн Україна втратила до трійки «лідерів». АССА оцінила рівень тіньової економіки України в 1,95 трлн грн або 45,96 % від українського ВВП. Кінцеві результати різні, оскільки відрізняються методи оцінювання тіні в українській економіці. Згідно з визначенням спеціалістів країн із розвинутою економікою, національна конкурентоспроможність – це можливість країни в умовах вільних і прозорих ринкових відносин виробляти товари і послуги, що відповідають вимогам міжнародних ринків, і одночасно підтримувати й підвищувати протягом тривалого часу реальні доходи свого населення. Чітка цілеспрямованість на концентрацію виробництва, сприяння становленню крупного бізнесу, врахування фактора потенційної конкуренції, виражена експортно-імпортна політика, розвиток сітєвих форм організації бізнесу, регулювання діяльності ТНК в Україні – ці напрямки повинні стати складовими частинами цілісної системи конкурентної політики держави і враховуватися при розробці інструментарію макрорегулювання, направлених на вихід з економічної кризи, без ядро вираженої тіньової економіки та мати змогу конкурувати з високим рівнем економіки на арені сильних держав.

Одержано 17.04.2018

УДК 368.031:386.9

Вікторія Миколаївна АВДЄЄНКО,

студентка групи ПДдср 17-1 факультету № 6 ХНУВС

Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук, професор Садиков М. А.

ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Праця і земля – два основні джерела багатства, два основні фактори зростання виробництва, бо всі інші фактори – капітал, організація, інформація – це справа рук і розуму людини. Тому суспільство на всіх етапах розвитку цікавило питання про ефективність використання робочої сили.